

NÁZORY JOSEFA SKÁLY

Na ukrajinský konflikt

Je to velké neštěstí. Padá na konto »postkomunismu«, my jsme v něm nevině. Stále víc však strádá i svoboda projevu. Stát nám vzkazuje, že některé pravdy hodlá klidně stíhat i trestně! Diskuse nadoraz a se vším všudy, tolik potřebná už teď, nás tak teprve čeká. I exprezident Václav Klaus, který rozhodně není žádným levičákem, přece opakovaně říká, že Ukrajina bojuje v zastoupení Spojených států. A pozastavuje se nad tím, proč s Ruskem už dávno nehledá řešení americké vedení. V tom s ním plně souhlasím i já.

Na bezpečnostní uspořádání Evropy

Někdo to nerad slyší, ale stabilní mír nastane, teprve až se budou cítit bezpečně všechny evropské státy. Jak členské země NATO a EU, tak ty východně od jejich hranic.

Na rozmístění cizí vojenské základny v ČR

Čím kratší bude vzdálenost, a tedy i čas doletu jaderných hlavic na ruská politická a vojenská centra, tím víc nás to dostane na ránu potenciálního odvetného úderu. Bude-li to jen pár minut, také čas na rozhodnutí druhé strany se zkrátí natolik, že může sehrát fatální roli i lidské či technické selhání. Hledat za tak kardinální pravdou »ruské trolly« umí jen třesklutý pitomec nebo fanatik. Řeč je o naší šanci na přežití. Šanci i pro ty, kdo Rusy z duše nenávidí.

Na ceny energií

Platíme nehoráznou německou přírůžku jak k cenám elektřiny, tak k cenám plynu. A to je něco, co v našich dějinách nemá obdoby. Vláda s tím nic nedělá. K obojímu nás přitom nenutí ani žádné direktivy EU. Je nejvyšší čas to změnit. Kupovat plyn znovu napřímo a kolem 6 korun za kubík. A ne za 23 i víc korun přes německou firmu, která ho kupuje za 6 korun a z nás dojí skandální zisk. Jen smlouva napřímo, jakou uzavřeli Orbán, Srbsko i jiné země, nám zaručí i to, že plyn vůbec bude. Elektřiny vyrábíme víc, než spotřebujeme, dokonce my sami. Za zhruba 15 haléřů za kWh v uhelných elektrárnách a asi 25 haléřů za kWh v těch jaderných. Mnohonásobně víc nás proud stál už doposud a teď to má být ještě několikrát tolik. Jen proto, že česká elektřina se prodává českým domácnostem i podnikům přes pražskou pobočku německé burzy. Tam její cenu určují německé výrobní náklady, zatížené odpojováním jaderných i uhelných bloků a jejich nahrazováním větrnými a solárními zdroji. Ty mají obrovské výkyvy, které jen horko těžko vyrovnávají hlavně záložní hnědouhelné elektrárny. I znečištění země emisemi to vrací až do počátku 90. let. Z tak nesmyslné podřízenosti se musíme co nejdřív vyvázat a vystoupit i z mechanismu emisních povolenek, který už dávno ztratil své původní poslání a je hříčkou nehorázně spekulace. Úplně jiný postoj vyžaduje celý »zelený úděl«. České domácnosti i ekonomika mají právo na českou elektřinu za cenu, odpovídající českým výrobním nákladům.

Na inflaci

Zoufalá snaha připsat inflaci výlučně konfliktu na Ukrajině je naprosto groteskní. Ceny energií, spousta komodit i konečné produkce začaly raketově růst už před ukrajinským konfliktem. Tu bludnou spirálu roztočila hlavně nehorázná spekulace, a ne fyzický nedostatek či nějaká přírodní pohroma. To je klubičko, které je třeba rozmotat a ukázat v celé nahotě, že viníci, kteří nás vhnají do existenční pasti, jsou úplně jinde. Někteří ekonomové právem upozorňují, že inflační vlna oškube velkou většinu lidí o třetinu až polovinu celého majetku, a to už během pár měsíců či let. A minimálně třetinu z nás srazí až pod hranici chudoby. V míru to nemá obdoby po celý novověk.

Na soběstačnost v kvalitních potravinách

Jsmo na tom nejhůř v celé historii naší země. Tak málo soběstační v potravinách, které lze vyrábět v našem podnebném pásmu, jsme nebyli ještě nikdy. Jsme kolonií západního kapitálu. Dnešní podniky v českém vlastnictví tu přesilovku už nezlomí. Dokáže to jen agrárně-potravinářská vertikála, sahající znovu od výkupu přes zpracování až po velkoobchod i podstatně větší díl maloobchodu. Tak provázaný komplex, odolný vůči vnějšmu diktátu, postaví dnes už jedině veřejný sektor. Teprve pak nebudou za 40 i víc korun jablka, za která český sadař nedostane ani desetikorunu. Také ostatní potraviny budou jak cenově dostupnější, tak rentabilnější pro své domácí výrobce.

Na svobodu slova a cenzuru

Dosud se směly říkat nahlas i věci, které se vládnoucí moci nezamlouvaly. Ta na to sice většinou zvysoka kašlala, svobodu projevu nám však nebrala. Teď je to ale ještě mnohem vážnější. Za každý směrodatný fakt, bořící erární říkanky, už totiž hrozí trestní stíhání. Leckdo tak právem říká, že se tu znovu klube »druhá republika«. Ta ovšem usouzila i tak silnou národu, jakou byl Karel Čapek.

Na bydlení pro lidi s běžným příjmem

Umět je nabídnout soukromí developři, už nám to předvedli. Drahotu zlomí jen reálná konkurence. Tedy hlavně masivní státní výstavba na pozemcích ve veřejném vlastnictví a za režijní ceny, držené na uzdě i standardizací projekčních, stavebních a dalších prací. Takto lze i dneska pořídít byt do zhruba 60 m² za sumu, která ho umožní pronajmát pod 10 tisíc korun měsíčně. Až jich budou rok co rok přibývat desetitisíce, srazí to nehorázně nájemné i ve většině už existujících soukromých činžáků. Stát přitom může zřídit i vlastní účelový fond a vyzvat lidi, ať své úspory přestanou znehodnocovat v českých filiálkách zahraničních bank. Protože fond, financující výstavbu dostupného bydlení, bude z našich úspor vyplácet úrok vyšší řekněme o 1-2 procenta než aktuální inflace. A miliony našich lidí tak vyhrají nad Harpagony dokonce dvojmo.

Josef Skála, kandidát

Pojďme vrátit svou zemi do vlastních rukou!

Monika HOŘENÍ

Za vzdělaného politika, neváhajícího křičet kordy i na choulostivá témata, ho má široká veřejnost i většina politických rivalů. Komunistou je už přes půl století. Svým krédem marxisty, který nikam nezběhl a teď mu dává život za pravdu, zvedá leckomu adrenalin. K chytlavým slovním hříčkám svádí i svým příjmením. Tuto šanci vzala za pačesy i kampaň, již soutěží o Pražský hrad, neboť webová stránka má doménu www.jakoskala.cz. Je platformou všech skutečných vlastenců, a nejenom komunistů. Rozvoje České republiky v mírovém světě, rovnoprávné spolupráce s každým státem a národem, jenž o ni stojí. Josef Skála.

● V jaké atmosféře budou, podle vašeho mínění, probíhat letošní oslavy a manifestace Svátku práce?

Rozhodnou o ní hlavně dva momenty. Jednak rychle se šířící pocit, že to, proč se 1. května scházíme, má dnes ještě mnohem pádnější důvody. Mezi lidmi však zároveň narůstá i strach. A právě ten může nakonec způsobit, že letos nepřijdou ani mnozí z těch, kdo na prvomájových akcích nechyběli po řadu předchozích let. Tipnout si, která z těch pohytek bude mít navrch, si netroufám. Tím víc jsem zvědavý, jak to dopadne, i já sám.

● Strach je důsledkem čeho?

Hlavně válečné propagandy, kterou provozuje režimní mainstream. Od objektivní a nezávislé žurnalistiky ho dělí světelné roky. Součástí mediálního presu jsou i vyslovené výhrůžky. Na lidi působí o to depresivněji, oč víc se cítí ohroženi i existenčně.

● V čem je První máj stále živým Svátkem práce?

Dokud patřila republika nám všem a rovným dílem, slavili jsme výsledky společné práce. Svátkem všech, kdo nic neukradli a živí je jen vlastní práce, je První máj i dnes. Teď ale jako podnět k přemýšlení, jak spojit síly proti těm, kdo z jejich práce dojí zisk – i ministrům, evropským komisařům a jiným papalášům, které těm »elitám« zobou z ruky.

I tady jdou přitom proti sobě dva faktory. Prvým je tuhá cenzura a prohaná manipulace, mající lidem znepřehlednit jejich skutečný zájem. Druhým je čím dál slibnější přírůstek lidí, jimž dochází, co vše je špatně. A právě ten je velikou výzvou, která už nesnese žádné lajdáctví, pro nás, levicové a vlastenecké politiky. Zatím jsou sice našťvanou, stále však jenom »mlčící většinou«. My jim musíme nabídnout šanci, jak si vzít slovo ve vlastním zájmu a z plna hrdla.

● Předpokládám, že váš program ve dnech kolem Prvního máje je již nyní nabitý. Kde vás mohou občané vidět a slyšet?

V sobotu 30. dubna přijedu, a to moc rád, do Komenského sadů v Ostravě. Městská organizace KSČM mne pozvala složit hold hrdinům Ostravsko-opavské operace u jejich pomníku. Zahanbíme tím ostravskou radnici, která pietu za naše osvoboditele letos odpískala. Tím víc cítím závazek si tam vzít slovo i já. Začínáme v 10 hodin.

Prvního máje se zúčastním hned tří akcí – od 10 hodin na pražském Střeleckém ostrově, kde se konal i vůbec první První máj pražských dělníků, který tak nezapomenutelně zachytil Jan Neruda. Pak jedu do Litoměřic, kde mi dají slovo v pravé poledne. A odtud do České Lípy, tady chci to samé stihnout už krátce po druhé. Na to se těším dvojnásob, člověk tu totiž hovoří k jednomu z nejživějších Prvních májů z posledních let. Náměstí bývá plné lidí všech gene-

rací, od těch v důstojném věku až po mladé páry s kočárky či dětmi, které tu mají i skvělou zábavu. Naši lidé tu umějí i poutavý kulturní program, včetně několika skupin mažoretek vedených obdivuhodnou romskou členkou KSČM. A také mladých muzikantů, zvládajících hned několik různých žánrů. Vděčíme za to partě českolipských komunistů, kteří se nehádají, a o to víc umějí vzít za práci. Už roky je vede Vašek Větrovec, dělnický kádr v nejlepším slova smyslu, protože je slitinou slov a skutků. Co slíbí, to udělá i Honza Koros, talentovaný historik a Vaškův zástupce a jednou i nástupce. Díky takovým lidem, budícím širokou důvěru, bude, jak pevně věřím, plně náměstí i letos.

● To všechno, co popisujete, je přirozenou součástí vaší prezidentské kampaně. Jak celkově probíhá?

Hlavním komunikačním nástrojem s voličkami a voliči jsou pravidelné pořady internetové *TV Petr Bureš*. Jmenuje se po stranickém kolegovi ze Štětí. Děláme to doslova na koleně, lidem hladovým po pravdě to však nevadí.

● Ale vysílání *TV Petr Bureš* bylo též v té první vlně cenzurních zásahů vypnuto...

Našli jsme azyl na jiné platformě. Lidé si dali práci nás vyhledat i tam. Teď vysíláme pro jistotu i na ní, i když jsme zpátky na YouTube. Dvakrát týdně, z toho vždy jednou se zajímavým expertem. Vystředila se jich už skoro stovka. Každou středu diváci zpovídají mne. Trvá to dvě a půl hodiny v jednom kuse. Pak už s tím mívají problém i hlasivky. Pokaždé to sledují desítky tisíc diváků. Teď je jich stále častěji i přes 100, 200, ba 300 tisíc! Jenom náš registrovaný »fanklub« už shromáždil skoro 30 tisíc členů. Přátel z branže mi hlásí, že tolik registrovaných příznivců na YouTube nemá ani žádný z našich bohatých politických soupeřů. Když mne pak někteří zoufalci ostouzejí jako »ultrakonzervativní« mumii, pokroyci naftalínem, vzteklna zapšklých fanatiků z toho trčí jako sláma z lakýrek.

Hodně lidí navštěvuje i webové stránky www.jakoskala.cz. Tady jsou pohromadě má veřejná vystoupení, pozvánky na akce a záznamy z nich, ale i videa známých osobností na podporu mé kandidatury, profily mých knížek a záběry ze setkání se »světovou extraligou« Fidelem Castrem, Rádživem Gándhím, šéfy OSN a UNESCO i dalšími veličinami. Brzy k nim přibude rozhovor s Gary Powersem, synem stejnojmenného pilota špionážního letounu sestřeleného právě 1. května 1960 nad SSSR a vyměněného pak za věhlasného sovětského rozvědčíka.

● Gary Powers jr. přibyl do České republiky a účastnil se v neděli 24. dubna akce v Atommuzeu v Brdech. Vy jste se s ním tam setkal?

Ano, právě tam jsme se s Garym setkali v unikátním muzeu v brdském Míšově. Sídli v dřívě přísně utajeném skladišti sovětských jaderných hlavic, vybudovaném po rozmístění amerických jaderných raket kousek od našich západních hranic. Gary mě plně podpořil i v tom, že ukrajinský konflikt vyřeší jen férová dohoda mezi Bidenem a Putinem. Když se dozvěděl, že mluvím s kandidátem českých vlastenců na Hrad, který je marxista a komunista, vzal to jako naprosto legitimní a užitečnou variantu. Pláclí jsme si i na to, že bude spolupracovat s vlasteneckým sdružením KUDY Z KRIZE, v němž jsme spojili síly s řadou renomovaných osobností alternativní scény.

Na webu www.jakoskala.cz jsou ke stažení i petiční archy za mou kandidaturu a informace o jejich

všech vlastenců s podporou KSČM

zpáteční adrese. A také můj transparentní bankovní účet. Lidé sem poslali už téměř 100 tisíc korun a já jim za to upřímně děkuji.

● **Kam všude vás voliči zvou na besedy a setkání?**

Neodmítám žádné pozvání. Množí se i od lidí mimo KSČM, leckdy i aktivistů jiných politických stran a hnutí. V tom, co je dneska nejdůležitější, si rozumíme a táhneme za jeden provaz i s nimi. To samé platí i o sběru podpisů na petiční arch pro mou prezidentskou volbu. V dubnu a počátkem května, do výročí osvobození, mám v diáři asi 15, možná 20 cest za voliči od Plzně až po východní Moravu.

● **Ve svém životě jste vykonával různé veřejné funkce. Byl nějaký prvomájový mítink nebo manifestace, které jste se účastnil v zahraničí?**

Asi vás zklamau, ale První máj jsem vždy chtěl oslavit doma i v dobách, kdy jsem vedl velkou mezinárodní organizaci. Tím víc jsem si vychutnával atmosféru jiných masových mítinků. Hlavně tam, kde je zdobil i temperament Latinské Ameriky a jiných horkokrevných regionů. Neobešlo se to ani bez legračních epizod. Třeba jednou v mexické Guadalajaře, která rozumí jen španělsky, což nebyla má nejsilnější parketa ani tehdy. Já se v závěru toho projevu překlátil burcoval za *solidaridad imperialista* místo *antiimperialista*. Publikum to vzalo sportovně, já to napravil obratem a za odměnu musel vypít i bohatýrskou dávku tequilly.

Ta samá atmosféra uchvátí na Kubě, ale třeba i v Řecku. Také zdejší nepančovaná levice a masové odbory, v nichž hraje první housle, umí bojovně zaplnit i velká náměstí v centru Atén. Jen srdce okoralé na kámen odolá atmosféře *Nesmrtelného pluku*. Pochod lidí, kteří jsou potomky hrdinů Velké vlastenecké války, se rok co rok koná v každém větším ruském městě. Před pár lety jsem si ho užil v Moskvě. Kráčelo v něm víc než milion lidí! S fotografiemi blízkých příbuzných, kteří za vlast i naši záchranu buď padli anebo válku přežili s hrudí plnou řádů a vyznamenání. Tak spontánní proud všech generací, provázený melodiemi »svaté války«, se nedá nadiktovat žádným úředním fermanem.

● **A nebude letošní připomínka osvoboditelů-rudoarmějců poněkud zastíněna současnou válkou na Ukrajině? Myslím teď na to, jak to vnímají čeští antifašisté, kteří uznávají obrovský vklad Rudé armády ve vítězství protihitlerovské koalice nad fašismem, ale děsí se rusefobní atmosféry. Evidentně budou letošní oslavy Dne vítězství jiné, co myslíte?**

Máte pravdu, letos každému, kdo se pokloní památce vojáků, kteří nám pomohli, tak jako nikdo jiný, hrozí i urážky a nactiurhačná obvinění. Kdo ale nepřišel o čest a svědomí, vzdá hold osvoboditelům od nacistické genocidy i tentokrát. Ostouzet je kvůli dnešním geopolitickým konfliktům dokáže jen žalostný fanatik nebo kariérista.

● **Nedostali jsme se – s opačnými znaménky – do stejného období, jaké nastalo po únoru 1948, tj. že oficiální místa budou oslavovat jen jedny osvoboditele, jen jednu spojeneckou armádu – a to tu americkou?**

Pravda o druhé světové válce se skutečně zčásti preparovala i od konce 40. let. Nejvíce škody v tom mimochodem napá-

chali ti sami lidé, kteří pak dezertovali na protisocialistický běh.

Lepková demagogie, dotírající na nás dnes, je však ještě stonásob odpudivější. Veřejný prostor zamožuje už roky, a ne až za dnešního ukrajinského konfliktu. Zemi, před jejímž hrdinstvím se skláněli k zemi i Roosevelt a Churchill, staví naroveň s nacistickou bestii. Takového darebáctví se neštítí jen kasta donebevolajících grázlů!

● **Na konci dubna jste byl jmenován ředitelem Institutu české levice (IČL). Jaké máte plány pro jeho další činnost?**

Akademické radě i zřizovateli IČL jsem se zavázal, že vykonám maximum pro to, abychom se posunuli mnohem dál v obou klíčových směrech. Jak v analýze nejzávažnějších problémů a hrozeb, ústící v podněty levicové politiky. Tak směrem k podstatně širšímu spektru expertů, zastávajících mnohdy jiný světový názor, ale kvalifikovaně a často velice razantně kritických ke dnešním shnilým poměrům. S řadou z nich mám tu čest už na půdě sdružení KUDY Z KRIZE či jako signatář společných výzev za osvobození Juliana

kročit i mezinárodně. Směrem k podobným centrům jako IČL, marxistickým i jinak civilizovaně alternativním. Abychom dokázali čerpat i z jejich poznání a nabídli jim své vlastní podněty. Také webovou stránku Institutu bych rád rozšířil i o velké okno, otevřené dokořán výsledkům zahraniční teorie a argumentace. Klidně i příspěvkům v cizích, hlavně světových jazycích, jimž řada našich zvědavých duší rozumí – a pokud ne, mohou sáhnout po »počítačových tlumočnicích«, jejichž kvalita dělá rychlé pokroky.

● **A váš vzkaz občanům k letošním májovým dnům?**

Rád bych ho adresoval všem, kdo mají odvahu myslet vlastní hlavou a nevzdat ani svá občanská práva. Nejsme Burkina Fasso. My, Češi, můžeme žít v mnohem bezpečnější a svobodnější zemi. Má krásnou přírodu, bohatý kulturní rodokmen i spoustu talentů a šikovných rukou. Prokázala to už za pozdní monarchie a první republiky. A tím víc po osvobození a průlomu za hranice kapitalismu. Cizím krmelcem a vazalem je až teď. Už nás to žene i na hranu přidělového systému, který si dřív vynutily jen světové války a jejich čerstvé trosky. V zajetí

FOTO - Roman BLAŠKO

Assange i jiných kolektivních stanovisek. I s těmito partnery se plně shodujeme, že není čas na scholastické traktáty a debaty, oslovující jen pár knihomolů. Levice potřebuje seriózní teoretickou oporu v tom, nač musí reagovat v praxi. Tedy tváří v tvář skandální energetické chudobě, hrozící rozvrátit i většinu ekonomiky. Potřebě obnovit naši potravinovou bezpečnost či roli suverénního hráče na světových průmyslových trzích. Otázkou otázek je co možná spolehlivá bezpečnostní architektura. Moc rád se proto zapojím i do práce, kterou již kolegové zahájili. A sice v oboru »vědy o míru«, neboli *paxologie*, v níž navázal produktivní kontakty hlavně Honza Campbell, předseda naší Akademické rady a čestný profesor prestižních zahraničních univerzit.

Tím se dostávám i ke třetímu úkolu – podstatně víc se roz-

dnešních válečných magorů se to hrozí zvrhnout ještě hůř. Pojďme s tím skoncovat, dokud je čas! Vrátit svou zemi do vlastních rukou! Rozlomit chomouty, které ji dusí. A místo sílicího úpadku nastartovat rozvoj, zušlechťující celou republiku i život všech deseti milionů.

Ta vůle už sílí napříč názory i zájmy, které nás dosud rozdělávaly. A právě tomu jde naproti i můj pokus Davida proti Goliášovi. Jako kandidáta českých vlastenců, a ne čistě vlastní politické značky. Jako marxisty a komunisty, jemuž jde o férové a vlivné spojení, a ne o skóre v žabomyších válkách. Těch, kdo to chápou právě tak, je stále víc. Soutěž o Pražský hrad to pomáhá urychlit i zviditelnit. Aby přispěla ke zformování politického bloku, který přesilovku kazisvětů přečíslel - a jednou i na hlavu porazí.

Na křivárny nemá žaludek

Josef Skála se narodil v roce 1952 v Praze. Absolvoval Univerzitu Karlovu, titul PhDr. má z historie, CSČ. z filozofie. Právě na UK sám také roky vyučoval.

Zamlada nechyběl ani v týmu dorosteneckých mistrů republiky ve volejbalu. V juniorské hokejové lize hrál i proti Jaroslavu Pouzarovi, Milanu Novému a dalším pozdějším šampionům. »V hokeji se dá uspět,« ohlíží se za svým sportovním mládím, »jen když člověk umí rány rozdávat i inkasovat a nestane se z něj ani žádná sebestředná primadona.«

Od svých 28 let se, přímo ve stranické centrále, podílel na koncepčních a obsahových otázkách prezentace ČSSR hlavně v západních a rozvojových zemích – od zahraničního rozhlasového vysílání přes cizojazyčné časopisy a knihy až po výstavy, veletrhy či kulturní akce v zahraničí.

O roku 1986 byl posledním československým prezidentem Mezinárodního svazu studentstva. Jednal tak i s desítkami hlav států, premiérů a politických lídrů Východu, Jihu i Západu. Vystupoval na Valných shromážděních OSN i jiných světových fórech.

Je autorem několika knih, tři z nich v řadě světových jazyků – od *Postřehů a fikcí George Orwella* už z poloviny 80. let až po *Dějiny psané kuráží a přepisované zbabělci* z roku 2005.

V letech 2008-2009 a 2016-2018 byl místopředsedou ÚV KSČM.

»Na letáku provokuji narážkou na nabídky mocných zahraničních struktur hned po tunelářském převratu - ano, mohl jsem být dávno buď miliardář či pod lukrativní penzí OSN, UNESCO nebo švédské univerzity, která mi nabízela profesorský post. To vše ale výměnou za křiváctví vůči vlastní zemi či kolegům do listopadu 1989. Na to jsem neměl a nikdy nebudu mít žaludek,« říká Josef Skála. I heslo jeho prezidentské kampaně tak zní: *Kdo se nezaprodal, neudělá to ani teď.*